

Šurkovac

Čudo Božje na temelju ljudske dobrote

Posveta novoizgrađene župne crkve

Banjolučki biskup dr. Franjo Komarica posvetio je u subotu, 11. kolovoza u Šurkovcu kod Prijedora župnu crkvu Presvetog Srca Isusova, sagrađenu u istoj veličini i na istim temeljima prijašnje u zadnjem ratu, 3. ožujka 1993. miniranjem, porušene crkve.

Piše: **Brankica Lukačević**

Oko 3.000 hodočasnika koji su od ranih jutarnjih sati pristizali iz raznih krajeva Bosne Hercegovina i inozemstva, molilo je, pjevalo i radovalo se tom veličanstvenom događaju, koje se odvijalo pod geslom *Bit ćete kršteni Duhom Svetim*. Na slavlju su bili nazočni i vjernici drugih vjeroispovijesti. Iako prostrana, nova šurkovačka „ljepotica“ bila je pretnesna te su mnogi misu pratili u crkvenom dvorištu.

Svaki čovjek ima pravo na rodno mjesto

„Ono što smo dugo sanjali, danas smo i doživjeli, Bože, hvala Ti“, uskliknuo je na početku mise biskup Komarica, vidljivo ganut kako velikim brojem hodočasnika tako i velebnom crkvom, koju je župnik **dr. fra Ivo Pavić** uz pomoć svojih župljana, brojnih hodočasnika i donatora uspio sagrađiti u samo tri godine, otkada je na ovoj službi.

Biskup Komarica je zahvalio svima koji su pomogli gradnju crkve, a posebno fra Ivi na njegovu, kako je rekao, dušobrižništvu i neumornom propovijedanju Božjeg milosrđa. U propovijedi je posvjestio kako smo okruženi novim lažnim bogovima te upozorio: „Hoćemo li i mi doista prezreti Boga koji nas je stvorio i otkupio i klanjati se i biti sluge krivih bogova? Na koju ćemo stranu, Božju ili vražju?, pitanje je koje svakome od nas postavlja današnji svečani Božji dan“.

Istaknuo je da svaki čovjek ima pravo na rodno mjesto, identitet, slobodu savjesti i vjere i mogućnost života te ustvrdio: „Krist sam nikada nije dopustio niti danas dopušta da bude potpuno protjeran, ušutkan, likvidiran i pregažen u svojim vjernicima.

On će se na svoj način za nas pobrinuti kao što se brio u prijašnjim stoljećima“.

Zahvala darovateljima

„Poput mnogih župa Banjolučke biskupije i ta župa, u kojoj je prija rata živjelo 1.100 katolika, danas svedena na ostatak ostataka, odnosno tek stotinu katolika, nemilo udarana, ali nikada nije prestajala moliti i praštati svojim progoniteljima“, naglasio je biskup i ustvrdio: „Kako su samo molili, na temelju tih molitava dogodilo se ovo Božje čudo kojega smo mi danas svjedoci! Zahvaljujem svima koji ste u trpljenju, progonstvu i nevoljama života uspjeli sačuvati u sebi to blago svete vjere te niste proklinjali Boga ni one koji su vam činili zlo. Tako sam vas molio, tako sam vas bodrio i zbog toga nas je blagoslovio veliki Božji čovjek, svetac naših dana nezaboravni papa **bl. Ivan Pavao II.**, koji je čuo za vjernost katolika Banjolučke biskupije, da nisu nikoga ugrožavali, nego su svima praštali i željeli činiti dobro i onima koji su im smišljali zlo.“

Govoreći o važnosti crkve kao građevine zahvalio je svim darovateljima, istaknuvši kako su time i oni kao živo kamenje u nju ugrađeni. Zamolio je župljane da dolaze često u taj Božji hram, mole i ne zaborave svoj rodni kraj. I toga ih je puta kao i u onim teškim ratnim i poratnim vremenima zamolio da zapamte da nisu primili duha ropstva, nego Duha Božjega po kojemu su sinovi Božji te upozorio

da kao kršćani ne smiju biti smrknuti, nego optimisti, ljudi nade, koji izgrađuju sretniju budućnost.

Ne skrivajući svoje oduševljenje i radost u svom je stilu na kraju propovijedi to i pokazao zapjevavši s cijelom crkvom pjesmu: „Napustit nas može i prijatelj i brat, al' Ti ćeš, Kriste Bože, uvijek nas sebi zvat'. U Tvome srcu ima mjesta za ljude sve, jer došao si svima svi da Te zavole!...“

Kroz župu prošlo oko 120.000 hodočasnika

U novi oltar uz certifikat i povelju o gradnji crkve ugrađene su relikvije sv. Dominika, jer župa postoji još od 13. stoljeća, u vrijeme sv. Franje i sv. Dominika.

Uz župnika fra Ivu, dekana bihačkog dekanata **preč. Ivu Arlovića**, definitora franjevačke provincije Bosne Srebrene **fra Josu Oršolića**, te desetak svećenika koncelebrirali su i prijašnji župnici, **fra Josip Božić** i **fra Marko Tonković**. Sadašnji župnik fra Ivo, kojemu je cijela crkva u znak zahvale za njegovo predano dušobrižništvo gromoglasno pljeskala, zahvalio je na kraju mise svojim župljanima, a na poseban način hodočasnici, kojih je samo ove godine kroz župu prošlo oko 120.000, a koji su svojim priložima pomogli da je u kratkom roku sagrađena tako velebna crkva. Kumu crkve župljaninu **Anđelku Miškoviću**, uz ostale darove posebno je zahvalio na župi darovanom zemljištu na kojem planiraju napraviti nogometno igralište.

K'o u prvim kršćanskim vremenima

Veselje je nastavljeno i pod velikim šatorom uz duhovne pjesme i zajednički objed koji je bio pripremljen za sve hodočasnike. Poput prvih kršćana koji su na svoje susrete donosili ono što su imali, brojni su hodočasnici iz Bosne, napose iz Hrvatske: od Dalmacije, Zagorja, do Slavonije, donijeli ono najljepše te se na stolovima našlo raznih specijaliteta. Posebno je bio dirljiv, spontan i srdačan susret biskupa s povratnicima. On im je i pod šatorom uputio svoje riječi zahvale i ohrabrenja. Oni su u znak zahvale, hrabrosti, odvažnosti i zauzetosti kako biskupa Komarice tako i svoga župnika fra Iva, spjevali posebnu pjesmu koju su im tom prigodom i otpjevali. U ime nazočnih predstavnika vlasti pozdravnu riječ uputio je **Davor Čordaš**.

Za taj veliki događaj župa se pripremala i trodnevnicom.

U Šurkovcu kao i većini župa Banjolučke biskupije, povratnici su većinom stariji ljudi, no ohrabruje u zadnje vrijeme veći broj obnovljenih kuća, a i povratak mladih obitelji.

